

<http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2015/2/509.pdf>.

4. Костецький В.В., Бутов А.М. Особливості формування інвестиційних ресурсів підприємства в сучасних економічних умовах. – URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_15/1/37.pdf

НЕДОЛІК СУЧАСНІЙ КОНЦЕПЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ І МОЖЛИВІСТЬ ЙОГО ПОДОЛАННЯ

Кравчатова В.С.

*Науковий керівник: Бабайлов В.К. к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Як свідчить огляд літературних джерел, зараз у практиці менеджменту використовується основна, сучасна теорія (правильніше – концепція) менеджменту (СКМ) [1]. Вона з'явилася у сімдесяті роки двадцятого століття на Заході, як результат узагальнення різних приватних концепцій менеджменту видатними класиками менеджменту: Фредеріком Тейлором, Анрі Файолем, Каролем Адамецьким [1]. Так, Тейлор визначає найголовнішу властивість менеджменту – його сутність як організацію виробництва; але він не торкається змісту менеджменту. А. Файоль, навпаки, не визначає сутність, але концентрує увагу на змісті менеджменту – до нього він включає п'ять елементів: передбачення (тобто, планування); організацію (тобто, проектування посад та їх взаємозв'язок); розпорядництво (мотивацію); координування (узгодження); контроль. К. Адамецький визначає і сутність менеджменту (узгодження, гармонізацію ресурсів і діяльності, тобто, організацію виробництва), і його зміст, до якого включає чотири елементи: аналіз, план, виконання, контроль. У розвиток розуміння менеджменту значний внесок внесли також подружжя Л. і Ф. Джилльберти, Г. Емерсон, Г. Черч, О. Богданов [1].

В СКМ визначені два основних аспекти менеджменту – його сутність і зміст. При цьому в зміст менеджменту включені шість основних елементів: планування (цілей), проектування (посад), мотивація (персоналу), ділове спілкування (ДС), прийняття рішень (ПР).

Однак практика використання СКМ виявила, що крім цих шести елементів змісту будь-які менеджери виконують і інші процедури як основного, так і допоміжного характеру. Не урахування цих процедур у змісті менеджменту є недоліком СКМ, який знижує ефективність його практики. Тому виникає необхідність у вирішенні цієї проблеми. Конкретно вона зводиться до вирішення питання – якими з вказаних процедур необхідне й можливе доповнити зміст менеджменту, який визначений в СКМ. Метою доповіді й стало визначення таких додаткових процедур. Для цього був проведений огляд літературних джерел для визначення таких процедур.

При цьому було виявлене, що для подолання недоліку СКМ вже існують реальні можливості. Так у [2] вже були виказана думка про те, що, наприклад, прийняття рішення (ПР) не може реалізуватися без його попередньої

організації, тобто без організації прийняття рішень (ОПР). Однак, в [2] ще не була вказана думка про можливість доповнення змісту менеджменту цим елементом. Автори же цієї доповіді вважають можливим і необхідним включити ОПР у зміст менеджменту.

Більш за те, уся практика менеджменту свідчить про те, що будь-який менеджер реалізує не тільки ОПР і ПР, але й обов'язково доводить ці дії до кінця – він ще й використовує ПР, тобто здійснює рішення проблеми (РП).

У [1] також відзначається (й це підтверджується повсякденною практикою менеджменту), що такий елемент змісту менеджменту, як ділове спілкування (ДС) також не може реалізуватися без його організації, без організації ділового спілкування (ОДС). Тому й ОДС необхідне включати до змісту менеджменту.

Отже, можна впевнено зробити такі висновки про подолання недоліків СКМ:

- у доповіді визначений недолік сучасній концепції менеджменту – неповний склад елементів його змісту;
- для його подолання була обґрунтована необхідність і можливість включення у зміст менеджменту додатково трьох елементів (організації ділового спілкування, організації прийняття рішень, рішення проблеми).

Автори впевнені, що подолання визначеного недоліку сучасній концепції менеджменту, буде сприяти підвищенню ефективності практики менеджменту і подальшому зростанню рівня його знань.

Література:

1. Бабайлов В.К. Менеджмент. Наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ. 2015. 276 с.
2. Бабайлов В. К. Методологія наукових досліджень: навчальний посібник. Х.: ФОП Бровін О.В. 2019. 150 с.

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ КОНТРОЛЬ

Мірошникова В.Д.

*Науковий керівник: Ачкасова Л.М. к.е.н. доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Слово контроль походить від латинського «контра ротулюс», від якого потім утворилося Французьке словосполучення «контр роль», що означає зіставлення або протиставлення належного, заздалегідь встановленого (зміна з метою відновлення). У словниках і енциклопедіях контроль визначається як перевірка чого-небудь; перевірка правильності тих чи інших дій в області виробництва і управління; спостереження з метою перевірки; установа або той, хто займається перевіркою звітності, діяльності будь-якої іншої установи або відповідальної особи.

Однак поняття "контроль «виходить за межі поняття» контролювання (перевірка) як вид адміністративної діяльності". Воно охоплює собою і активну